

Chambre des Représentants

SESSION 1981-1982

2 JUILLET 1982

PROJET DE LOI

portant approbation de la Convention entre le Royaume de Belgique et la République socialiste de Roumanie sur la reconnaissance et l'exécution des décisions judiciaires en matière d'obligations alimentaires, signée à Bucarest le 30 octobre 1979

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le projet de loi que nous avons l'honneur de soumettre à vos délibérations porte approbation de la Convention entre la Belgique et la Roumanie sur la reconnaissance et l'exécution des décisions judiciaires en matière d'obligations alimentaires.

Des Conventions analogues ont déjà été conclues avec l'Autriche, le 25 octobre 1957 (*Doc. Chambre, Session 1958-1959, n° 124, Moniteur belge* du 28 juin 1960) et la Yougoslavie, le 12 décembre 1973 (*Doc. Chambre, Session extraordinaire 1974, n° 235, Moniteur belge* du 16 juillet 1976).

La Convention est conforme à la pratique des traités sur la reconnaissance et l'exécution des jugements étrangers en ce sens qu'elle permet, dans les conditions qu'elle détermine, de reconnaître et de rendre exécutoires, dans les deux pays, sans vérification du fond du litige, les décisions judiciaires rendues dans l'autre pays.

En droit roumain, l'exequatur est subordonné à la réciprocité, laquelle ne doit pas nécessairement être constatée par un traité. Toutefois, si l'exequatur est accordé en l'absence de traité, le transfert de devises hors du pays est interdit.

Rappelons qu'en Belgique, aux termes de l'art. 570 du Code judiciaire, le juge vérifie le fond du litige en l'absence de traité de réciprocité.

Article 1.

Cet article détermine le champ d'application de la Convention.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1981-1982

2 JULI 1982

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Socialistische Republiek Roemenië nopens de erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen inzake verplichtingen tot onderhoud, ondertekend te Boekarest op 30 oktober 1979

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het wetsontwerp dat u wordt voorgelegd beoogt de goedkeuring van de Overeenkomst tussen België en Roemenië nopens de erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen inzake verplichtingen tot onderhoud.

Gelijksoortige overeenkomsten zijn reeds gesloten met Oostenrijk op 25 oktober 1957 (*Stuk Kamer, Zitting 1958-1959, nr 124, Belgisch Staatsblad* van 28 juni 1960) en met Joegoslavië op 12 december 1973 (*Stuk Kamer, Buitengewone Zitting 1974, nr 235, Belgisch Staatsblad* van 16 juli 1976).

De Overeenkomst sluit aan bij de praktijk van de verdragen aangaande de erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen in het buitenland, in die zin dat zij, onder voorwaarden die zij bepaalt, de erkenning en uitvoerbaarverklaring in een van beide landen van in het andere land gewezen rechterlijke beslissingen mogelijk maakt zonder nader onderzoek van de zaak zelf.

In de Roemeense wetgeving wordt de uitvoerbaarverklaring afhankelijk gesteld van de wederkerigheid die niet noodzakelijk in een verdrag moet zijn bepaald. Nochtans wanneer de uitvoerbaarverklaring wordt gegeven zonder dat er een verdrag bestaat, is de overdracht van deviezen buiten het land verboden.

In België zal de rechter volgens art. 570 van het Gerechtelijk Wetboek de zaak zelf aan een onderzoek onderwerpen wanneer een Verdrag van wederkerigheid ontbreekt.

Artikel 1.

Artikel 1 omschrijft het toepassingsgebied van de Overeenkomst.

Celle-ci s'applique tout d'abord aux obligations alimentaires fondées sur la loi à l'exclusion des obligations contractuelles. Sont visées, en droit belge, les obligations alimentaires prévues aux articles 205, 206, 207, 212, 337, 340b et 364 du Code civil et en droit roumain, celles visées aux articles 86 à 95 du Code de la Famille.

La Convention s'applique ensuite aux jugements de pension après divorce (article 301 du Code civil).

Comme les Conventions belgo-autrichienne et belgo-yougoslave précitées, elle s'applique aux transactions judiciaires. Elle s'applique enfin aux actes authentiques qui constatent des accords en matière d'aliments, ce qui présente un intérêt en cas de divorce par consentement mutuel prononcé en Belgique.

Art. 2.

Cet article détermine les conditions que la décision doit remplir pour être reconnue et déclarée exécutoire.

Elle doit d'abord être rendue par une juridiction compétente. Les règles de compétence qui sont énumérées à l'article 5, sont assez étendues afin de faciliter, dans toute la mesure du possible, la reconnaissance et l'exécution des décisions.

D'autre part, il suffit que la décision soit susceptible d'exécution sur le territoire de l'Etat où elle a été rendue. La décision ne doit donc pas avoir acquis force de chose jugée. Cette solution est conforme à celle retenue dans la Convention belgo-autrichienne.

Art. 3.

Cet article reprend textuellement l'article 3 de la Convention belgo-yougoslave. Nous croyons dès lors pouvoir reproduire le commentaire de cet article tel qu'il figure à l'Exposé des Motifs de cette Convention (*Doc. Chambre des Représentants S.E. 1974, 235, n° 1*) ainsi rédigé :

« Cet article règle, en cas de jugement par défaut, les droits de la défense. Il devra tout d'abord être établi que l'acte introductif d'instance a été régulièrement notifié ou signifié à la partie défaillante. Le mot « régulièrement » signifie que l'acte doit avoir été signifié ou notifié conformément au droit de l'Etat où la décision a été rendue, c'est-à-dire à la loi de cet Etat ainsi que, le cas échéant, aux conventions internationales auxquelles il est partie et qui sont relatives à la transmission des actes judiciaires à l'étranger.

» En outre, le juge requis ne doit reconnaître et exécuter la décision étrangère que si la partie défaillante a disposé d'un délai suffisant pour présenter sa défense.

» Ce délai doit être apprécié en tenant compte des circonstances propres à chaque cas d'espèce. »

Art. 4.

Cet article concerne les causes de refus de reconnaissance ou d'exequatur de la décision étrangère.

Comme dans la Convention belgo-yougoslave, le paragraphe 1 concerne l'ordre public et le paragraphe 2, la litispendance.

En ce qui concerne la litispendance, l'hypothèse visée dans la Convention belgo-yougoslave (§ 2, lettre C), à savoir la contradiction avec une décision rendue dans un Etat tiers n'a pas été reprise à la demande des autorités roumaines. Celles-ci ont préféré laisser la question ouverte plutôt que de donner systématiquement préférence à une décision étrangère.

Deze is in de eerste plaats toepasselijk op de onderhoudsverplichtingen gesteund op de wet met uitsluiting van contractuele onderhoudsverplichtingen. Naar Belgisch recht worden bedoeld de onderhoudsverplichtingen waarvan sprake is in de artikelen 205, 206, 207, 212, 337, 340b en 364 van het Burgerlijk Wetboek en naar Roemeens recht de onderhoudsverplichtingen bedoeld in de artikelen 86 tot 95 van het Familiewetboek.

De Overeenkomst vindt ook toepassing op de vonnissen tot uitkering van levensonderhoud na echtscheiding (artikel 301 van het Burgerlijk Wetboek).

Net zoals de hierboven genoemde Belgisch-Oostenrijkse en Belgisch-Joegoslavische overeenkomsten, is zij van toepassing op de minnelijke regelingen, ontvangen door de gerechtelijke overheden.

Art. 2.

Dit artikel bepaalt aan welke voorwaarden de beslissing voor erkenning en uitvoerbaarverklaring moet voldoen.

De beslissing moet vooreerst zijn gewezen door het bevoegde gerecht. De regels van artikel 5 met betrekking tot de bevoegdheid zijn voldoende ruim om de erkenning en de tenuitvoerlegging van de beslissingen zoveel mogelijk te vergemakkelijken.

Anderzijds volstaat het dat de beslissing uitvoerbaar is in de Staat waar zij is gewezen. De beslissing hoeft dus niet in kracht van gewijsde te zijn gegaan. Deze oplossing sluit aan bij die welke in de Belgisch-Oostenrijkse Overeenkomst is opgenomen.

Art. 3.

In dit artikel wordt artikel 3 van de Belgisch-Joegoslavische Overeenkomst tekstueel overgenomen. Wij menen dan ook de commentaar op dit artikel uit de Memorie van Toelichting op deze Overeenkomst (*Stuk Kamer van Volksvertegenwoordigers, B.Z. 1974, 235, nr 1*) zonder meer te kunnen overnemen :

« Dit artikel regelt de rechten van de verdediging voor het geval dat het vonnis bij verstek is gewezen. Vooreerst moet worden aangetoond, dat de kennisgeving of betekening aan de niet-verschenen partij, van de akte van rechtsingang, naar wettelijk voorschrift is geschied. De woorden « naar wettelijk voorschrift » betekenen dat de kennisgeving of de betekening van de akte moet zijn gedaan overeenkomstig het recht van de Staat waar de beslissing is gegeven, dit is volgens de wet van die Staat, alsmede eventueel, overeenkomstig de internationale verdragen betreffende de verzending naar het buitenland van gerechtelijke stukken, waarbij die Staat partij is.

» Bovendien wordt de in het buitenland gewezen beslissing door de aangezochte rechter slechts dan erkend en uitvoerbaar verklaard, indien de niet-verschenen partij over voldoende tijd heeft beschikt om verweer te voeren.

» Die termijn moet worden beoordeeld met inachtneming van de omstandigheden van ieder afzonderlijk geval. »

Art. 4.

Dit artikel behandelt de redenen tot weigering van erkenning en uitvoerbaarverklaring van de in het buitenland gewezen beslissing.

Net zoals in de Belgisch-Joegoslavische Overeenkomst betreft paragraaf 1 de openbare orde en paragraaf 2 de aanhangigheid.

Wat betreft de aanhangigheid is de hypothese bedoeld in de Belgisch-Joegoslavische Overeenkomst (§ 2, letter C), te weten de strijdigheid met een in een derde Staat gewezen beslissing op verzoek van de Roemeense autoriteiten niet overgenomen. Deze hebben verkozen de vraag open te laten, veeleer dan systematisch de voorkeur te geven aan een buitenlandse beslissing.

Art. 5.

Les règles de compétence admises dans cet article sont sensiblement les mêmes que celles de la Convention belgo-yougoslave (art. 5). Elles sont néanmoins plus larges étant donné que la compétence fondée sur le domicile ou la résidence habituelle du demandeur est admise sans restriction, ce qui est d'ailleurs conforme au droit de chacun des deux pays.

Art. 6.

Cet article est identique à l'article 6 de la Convention belgo-yougoslave.

En droit roumain, le requérant doit adresser sa demande au Tribunal compétent qui se borne à vérifier si les conditions prévues par la Convention sont remplies. La procédure est unilatérale et ne nécessite pas le recours à un avocat.

Art. 7.

Cet article instaure des communications directes entre les Ministères de la Justice des deux Etats pour la transmission des demandes d'exequatur.

Cette disposition, qui tend à faciliter les démarches que le créancier d'aliments doit entreprendre pour obtenir l'exequatur, a paru utile étant donné que la Roumanie n'est pas partie à la Convention de New-York du 20 juin 1956 (1) sur le recouvrement des aliments à l'étranger.

Art. 8.

Cet article traite des documents à produire. Il reprend le texte de la Convention belgo-yougoslave (art. 7). Toutefois, le demandeur ne devra pas produire de document établissant que la décision ne peut plus faire l'objet d'un recours ordinaire, cette condition n'étant pas reprise dans la Convention belgo-roumaine.

Art. 9.

Cet article reproduit essentiellement le texte de l'article 8 de la Convention belgo-yougoslave.

Art. 10.

Cet article concerne l'exequatur des actes authentiques. Les conditions mises à l'octroi de l'exequatur sont simplifiées. Il suffira, en effet, que ces actes soient exécutoires dans l'Etat d'origine, qu'ils réunissent les conditions nécessaires à leur authenticité sur le territoire de cet Etat et enfin, que leur exécution ne soit pas contraire à l'ordre public de l'Etat requis.

Art. 11, 12 et 13.

Ces articles reprennent, sous réserve de quelques modifications de forme, les articles 10, 11 et 14 de la Convention belgo-yougoslave.

∴

(1) Approuvé par la loi du 6 mai 1966 (*Moniteur belge* du 30 juillet 1966).

Art. 5.

De bevoegdheidsregels gesteld in dit artikel zijn nagenoeg dezelfde als die uit de Belgisch-Joegoslavische Overeenkomst (art. 5). Zij zijn evenwel ruimer daar de bevoegdheid uit hoofde van de woonplaats of de gewone verblijfplaats van de eiser zonder beperking wordt aanvaard, hetgeen immers in overeenstemming is met het recht in elk van beide landen.

Art. 6.

Dit artikel is identiek met artikel 6 uit de Belgisch-Joegoslavische Overeenkomst.

Naar Roemeens recht moet de verzoeker zijn verzoek richten tot de bevoegde rechthand die er zich toe beperkt na te gaan of aan de voorwaarden van de Overeenkomst is voldaan. De procedure is eenzijdig en de medewerking van een advocaat is niet vereist.

Art. 7.

Bij dit artikel wordt het stelsel van de rechtstreekse mededeling ingesteld tussen de Ministeries van Justitie van de twee Staten voor de toezending van de verzoeken tot uitvoerbaarverklaring.

Deze bepaling strekt ertoe de stappen die de onderhoudsge-rechtigde moet ondernemen om het exequatur te bekomen te vergemakkelijken. Roemenië is immers niet toegetreden tot het verdrag van New-York van 20 juni 1956 (1) inzake het verhaal in het buitenland van uitkeringen tot onderhoud.

Art. 8.

Dit artikel handelt over de stukken die moeten worden overgelegd. Het neemt de tekst over van de Belgisch-Joegoslavische Overeenkomst (art. 7). De verzoeker moet evenwel geen stuk overleggen waaruit blijkt dat tegen de beslissing niet meer met een gewoon rechtsmiddel kan worden opgekomen daar deze verplichting niet in de Belgisch-Roemeense Overeenkomst is opgenomen.

Art. 9.

Dit artikel neemt in hoofdzaak de bepalingen van artikel 8 van de Belgisch-Joegoslavische Overeenkomst over.

Art. 10.

Dit artikel handelt over de uitvoerbaarverklaring van authentieke akten. De voorwaarden waarop de uitvoerbaarverklaring kan worden verleend, zijn vereenvoudigd. Het zal volstaan dat deze akten uitvoerbaar zijn in de staat van herkomst, dat zij de voorwaarden inzake authenticiteit vervullen op het grondgebied van deze Staat en, tenslotte, niet strijdig zijn met de openbare orde van de aangezochte Staat.

Art. 11, 12 en 13.

Deze artikelen nemen, behoudens enkele formele wijzigingen, de tekst over van de artikelen 10, 11 en 14 van de Belgisch-Joegoslavische Overeenkomst.

∴

(1) Goedgekeurd door de wet van 6 mei 1966 (*Belgisch Staatsblad* van 30 juli 1966).

Les autres dispositions de la Convention ne semblent appeler aucun commentaire particulier.

∴

Telles sont, Mesdames et Messieurs, les principales considérations auxquelles donne lieu la Convention que nous avons l'honneur de soumettre à vos délibérations.

Le Ministre des Relations extérieures,

L. TINDEMANS.

Le Ministre de la Justice,

J. GOL.

De andere artikelen van de Overeenkomst lijken geen bijzondere commentaar te behoeven.

∴

Dit zijn, Dames en Heren, de voornaamste beschouwingen in verband met de Overeenkomst die wij de eer hebben aan uw beraadslaging te onderwerpen.

De Minister van Buitenlandse Betrekkingen,

L. TINDEMANS.

De Minister van Justitie,

J. GOL.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 9 septembre 1981, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation de la Convention entre le Royaume de Belgique et la République socialiste de Roumanie sur la reconnaissance et l'exécution des décisions judiciaires en matière d'obligations alimentaires, signée à Bruxelles, le 30 octobre 1979 », a donné le 4 novembre 1981 l'avis suivant :

Dans l'intitulé du projet, il existe une discordance entre le texte français portant que la Convention visée a été signée à Bruxelles et le texte néerlandais portant que cette Convention a été signée à « Boekarest ».

Selon les renseignements donnés au Conseil d'Etat, les signatures ont été données à Bucarest.

La chambre était composée de

MM. :

H. ROUSSEAU, *conseiller d'Etat, président*;
CH. HUBERLANT,
VAN AELST, *conseillers d'Etat*;
R. PIRSON,
F. RIGAUX, *assesseurs de la section de législation*;
M. VAN GERREWEY, *greffier assumé*.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. P. KNAEPEN, conseiller d'Etat.

Le rapport a été présenté par M.E. FALMAGNE, auditeur.

Le Greffier
(s) M. GERREWEY.

Le Président,
(S.) H. ROUSSEAU.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 9e september 1981 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Socialistische Republiek Roemenië nopens de erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen inzake verplichtingen tot onderhoud, ondertekend te Boekarest op 30 oktober 1979 », heeft de 4e november 1981 het volgend advies gegeven :

In het opschrift van het ontwerp is er discrepantie tussen de Franse tekst, volgens welke de Overeenkomst te Brussel, en de Nederlandse tekst, volgens welke de Overeenkomst te « Boekarest » is ondertekend.

De ondertekening heeft, naar aan de Raad van State is medegedeeld, te Boekarest plaatsgehad.

De kamer was samengesteld uit

de HH. :

H. ROUSSEAU, *staatsraad, voorzitter*;
CH. HUBERLANT,
VAN AELST, *staatsraden*;
R. PIRSON,
F. RIGAUX, *assessoren van de afdeling wetgeving*;
M. VAN GERREWEY, *toegevoegd griffier*.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. P. KNAEPEN, staatsraad.

Het verslag werd uitgebracht door de heer E. FALMAGNE, auditeur.

De Griffier
(get.) M. GERREWEY.

De Voorzitter,
(get.) H. ROUSSEAU.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, ROI DES BELGES,

A tous présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Relations extérieures et de Notre Ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Relations extérieures et Notre Ministre de la Justice sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit ;

Article unique

La Convention entre le Royaume de Belgique et la République Socialiste de Roumanie sur la reconnaissance et l'exécution des décisions judiciaires en matière d'obligations alimentaires, signée à Bucarest le 30 octobre 1979, sortira son plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 25 juin 1982

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Relations extérieures,

L. TINDEMANS

Le Ministre de la Justice,

J. GOL.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van onze Minister van Buitenlandse Betrekkingen en van Onze Minister van Justitie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN Wij :

Onze Minister van Buitenlandse Betrekkingen en Onze Minister van Justitie zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Enig artikel

De Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Socialistische Republiek Roemenië nopens de erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen inzake verplichtingen tot onderhoud, ondertekend te Boekarest op 30 oktober 1979, zal volkomen uitwerking hebben.

Gegeven te Brussel, 25 juni 1982

BOUDEWIJN.

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Buitenlandse Betrekkingen,

L. TINDEMANS

De Minister van Justitie,

J. GOL.

CONVENTION

entre le Royaume de Belgique et la République Socialiste de Roumanie sur la reconnaissance et l'exécution des décisions judiciaires en matière d'obligations alimentaires

Sa Majesté le Roi des Belges,

Le Président de la République Socialiste de Roumanie,

désireux de contribuer au développement des relations amicales entre les deux pays sur le fondement des principes du respect de la souveraineté et de l'indépendance nationale, de la non-ingérence dans les affaires intérieures, de l'égalité des droits et avantages réciproques,

désireux d'assurer, dans les rapports entre les deux Etats, la reconnaissance et l'exécution des décisions judiciaires en matière d'obligations alimentaires,

ont résolu de conclure la présente Convention et ont désigné comme Plénipotentiaires à cet effet :

Sa Majesté le Roi des Belges,

Jean BOUHA, Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire,

Le Président de la République Socialiste de Roumanie,

Cornel PACOSTE, Vice-Ministre des Affaires étrangères,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs respectifs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

Article 1.

La présente Convention s'applique :

- a) aux décisions judiciaires rendues en matière d'obligations alimentaires légales;
- b) aux décisions judiciaires admettant le divorce en ce qui concerne la partie qui statue sur des aliments;
- c) aux transactions reçues en matière d'aliments par les autorités judiciaires;
- et
- d) aux actes authentiques qui constatent des accords en matière d'aliments.

Art. 2.

Les décisions judiciaires rendues sur le territoire de l'un des Etats contractants seront reconnues et déclarées exécutoires sur le territoire de l'autre Etat contractant, sans vérification du fond, si elles réunissent les conditions suivantes :

- a) que l'autorité judiciaire ait été compétente en vertu de l'article 5 de la présente Convention;
- b) que la décision soit susceptible d'exécution sur le territoire de l'Etat où elle a été rendue.

Art. 3.

Une décision par défaut ne sera reconnue et déclarée exécutoire que si l'acte introductif d'instance a été régulièrement notifié ou signifié à la partie défaillante et que celle-ci ait disposé d'un délai suffisant pour présenter sa défense.

OVEREENKOMST

tussen het Koninkrijk België en de Socialistische Republiek Roemenië nopens de erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen inzake verplichtingen tot onderhoud

Zijne Majesteit de Koning der Belgen,

De President van de Socialistische Republiek Roemenië,

verlangende bij te dragen tot de ontwikkeling van de vriendschappelijke betrekkingen tussen de twee landen op grondslag van de beginselen van eerbied voor de soevereiniteit en de nationale onafhankelijkheid, van de niet-inmenging in de binnenlandse aangelegenheden, van de gelijkheid der wederzijdse rechten en voordelen,

verlangende in de betrekkingen tussen beide Staten de erkenning en de tenuitvoerlegging te verzekeren van rechterlijke beslissingen inzake verplichtingen tot onderhoud,

hebben besloten deze Overeenkomst te sluiten en hebben te dien einde als Gevolmachtigden aangewezen :

Zijne Majesteit, de Koning der Belgen,

Jean BOUHA, Buitengewoon en Gevolmachtigd Ambassadeur,

De President van de Socialistische Republiek Roemenië,

Cornel PACOSTE, Vice-Minister van Buitenlandse Zaken,

die, na hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben uitgewisseld, als volgt zijn overeengekomen :

Artikel 1.

Deze Overeenkomst is toepasselijk op :

- a) rechterlijke beslissingen gegeven inzake wettelijke verplichtingen tot onderhoud;
- b) rechterlijke beslissingen waarbij de echtscheiding wordt toegestaan, voor dat gedeelte dat uitspraak doet over de uitkering van levensonderhoud;
- c) regelingen in der minne inzake levensonderhoud die door de rechterlijke autoriteit worden ontvangen;
- en
- d) authentieke akten waarbij overeenkomsten inzake levensonderhoud worden vastgesteld.

Art. 2.

De rechterlijke beslissingen gegeven op het grondgebied van een van de overeenkomstsluitende Staten worden, zonder herziening ten gronde, op het grondgebied van de andere overeenkomstsluitende Staat erkend en uitvoerbaar verklaard, indien ze voldoen aan de volgende voorwaarden :

- a) dat de rechterlijke autoriteit bevoegd was naar het voorschrift van artikel 5 van deze Overeenkomst;
- b) dat de beslissing vatbaar is voor tenuitvoerlegging op het grondgebied van de Staat waar zij is gegeven.

Art. 3.

Een bij verstek gewezen beslissing wordt niet erkend en uitvoerbaar verklaard, tenzij de kennisgeving of betekening van de akte van rechtsingang aan de niet-verschenen partij naar wettelijk voorschrift is geschied en deze over een voldoende termijn heeft beschikt om verweer te voeren.

Art. 4.

La reconnaissance ou l'exécution de la décision judiciaire est refusée dans l'un des cas suivants :

1. elle est manifestement incompatible avec l'ordre public de l'Etat requis;
2. un litige entre les mêmes parties, fondé sur les mêmes faits et ayant le même objet;
 - a) est pendant devant une autorité judiciaire de l'Etat requis, premier saisi;
 - ou
 - b) a donné lieu à une décision rendue dans l'Etat requis.

Art. 5.

L'autorité judiciaire de l'Etat où la décision a été rendue est considérée comme compétente, au sens de la présente Convention, si l'une des conditions suivantes est remplie :

- a) lorsque, à la date de l'introduction de l'instance le demandeur ou le défendeur avait son domicile ou sa résidence habituelle sur le territoire de cet Etat;
- b) lorsque le demandeur et le défendeur ont eu leur dernier domicile commun ou leur dernière résidence habituelle commune sur le territoire de cet Etat et que le demandeur y a maintenu son domicile ou sa résidence habituelle jusqu'au moment de l'introduction de l'instance;
- c) lorsque le demandeur et le défendeur sont des nationaux de cet Etat;
- d) lorsque le défendeur s'est soumis à la compétence de l'autorité judiciaire qui a rendu la décision, soit de manière expresse, soit en présentant des défenses au fond sans avoir émis des réserves quant à la compétence.

Art. 6.

1. La procédure tendant à obtenir la reconnaissance ou l'exécution de la décision judiciaire est régie par la loi de l'Etat requis, à moins que la présente Convention n'en dispose autrement.

2. La demande d'exequatur doit être rédigée dans la langue prévue par la législation de l'Etat requis.

Art. 7.

La demande d'exequatur concernant l'obligation alimentaire prévue dans la présente Convention peut être transmise directement entre les Ministères de la Justice des deux Etats.

Art. 8.

1. La partie qui invoque la reconnaissance ou l'exécution d'une décision judiciaire doit produire :

- a) une expédition de la décision réunissant les conditions nécessaires à son authenticité;
- b) tout document de nature à établir que la décision répond aux conditions prévues par l'article 2, lettre b;
- c) s'il s'agit d'une décision par défaut, tout document de nature à établir que l'acte introductif d'instance a été régulièrement signifié ou notifié à la partie défaillante;
- d) la traduction des documents mentionnés ci-dessus dans la langue ou l'une des langues de l'Etat requis, traduction certifiée conforme par un traducteur assermenté.

Art. 4.

De erkenning of tenuitvoerlegging van de rechterlijke beslissing wordt in de hierna volgende gevallen geweigerd :

1. indien de beslissing kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde van de aangezochte Staat;
2. indien het een geschil tussen dezelfde partijen over hetzelfde onderwerp en met dezelfde feitelijke gronden betreft, dat :
 - a) aanhangig is bij een rechterlijke autoriteit van de aangezochte Staat waarbij het het eerst is aangebracht;
 - of
 - b) reeds aanleiding heeft gegeven tot een beslissing, gegeven in de aangezochte Staat.

Art. 5.

De rechterlijke autoriteit van de Staat waarin de beslissing is gegeven, wordt in de zin van deze Overeenkomst als bevoegd aangemerkt, indien een van de volgende voorwaarden is vervuld :

- a) wanneer de eiser of de verweerder op de dag van rechtsingang zijn woonplaats of gewone verblijfplaats had op het grondgebied van die Staat;
- b) wanneer de eiser en de verweerder hun laatste gemeenschappelijke woonplaats of hun laatste gewone gemeenschappelijke verblijfplaats hebben gehad op het grondgebied van die Staat en de eiser aldaar zijn woonplaats of gewone verblijfplaats tot op het ogenblik van de rechtsingang heeft behouden;
- c) wanneer de eiser en de verweerder onderdanen van die Staat zijn;
- d) wanneer de verweerder de bevoegdheid heeft aanvaard van de rechterlijke autoriteit die de beslissing heeft gegeven, hetzij uitdrukkelijk, hetzij door verweer te voeren over de zaak ten gronde zonder omtrent de bevoegdheid een voorbehoud te maken.

Art. 6.

1. De rechtspleging tot verkrijging van de erkenning of de uitvoerbaarverklaring van de rechterlijke beslissing is die van de wet van de aangezochte Staat, tenzij deze Overeenkomst anders bepaalt.

2. De vordering tot uitvoerbaarverklaring moet worden gesteld in de taal als bepaald bij de wettelijke regelingen van de aangezochte Staat.

Art. 7.

De vordering tot uitvoerbaarverklaring betreffende de verplichting tot onderhoud bedoeld bij deze Overeenkomst kan rechtstreeks worden overgemaakt tussen de Ministeries van Justitie van de twee Staten.

Art. 8.

1. De partij die de erkenning of de uitvoerbaarverklaring van een rechterlijke beslissing verlangt, moet overleggen :

- a) een uitgifte van de beslissing die voldoet aan de vereisten voor haar echtheid;
- b) de stukken waaruit blijkt dat de beslissing voldoet aan de voorwaarden gesteld bij artikel 2 onder b;
- c) indien het gaat om een bij verstek gewezen beslissing, de stukken waaruit blijkt dat de kennisgeving of betekening van de akte van rechtsingang aan de niet verschenen partij naar voorschrift is geschied;
- d) de vertaling van de hierboven genoemde stukken in de taal of in een van de talen van de aangezochte Staat; deze vertaling moet door een beëdigd vertaler zijn gewaarmerkt.

2. Les documents à produire sont dispensés de légalisation.

Art. 9.

1. L'exequatur sera accordé tant pour les paiements de la pension alimentaire déjà échus que pour les paiements à échoir.

2. Les décisions judiciaires modifiant le montant de la pension alimentaire seront reconnues et exécutées conformément aux dispositions de la présente Convention.

Art. 10.

Les actes authentiques exécutoires sur le territoire de l'un des deux Etats sont déclarés exécutoires sur le territoire de l'autre par l'autorité judiciaire compétente selon la loi de l'Etat sur le territoire duquel l'exécution est demandée.

L'autorité judiciaire vérifie seulement si les actes réunissent les conditions nécessaires à leur authenticité sur le territoire de l'Etat où ils ont été reçus et si les dispositions dont l'exécution est poursuivie n'ont rien de contraire à l'ordre public de l'Etat sur le territoire duquel l'exequatur est requis.

Art. 11.

1. La partie admise à l'assistance judiciaire gratuite dans l'Etat dont relève l'autorité judiciaire qui a rendu la décision, bénéficiera de cette assistance dans la procédure tendant à obtenir l'exequatur. Les documents établissant que cette partie a été admise à l'assistance judiciaire gratuite seront joints à la demande d'exequatur.

2. Aucune caution ou dépôt, sous quelque dénomination que ce soit, pour garantir le paiement des frais et dépens de la procédure, ne peut être imposé, en raison de sa nationalité, à la partie qui demande l'exequatur.

Art. 12.

Les Etats contractants s'engagent à faciliter le transfert du montant des sommes allouées en raison d'obligations alimentaires ainsi que le montant des frais occasionnés par la procédure d'exequatur.

Art. 13.

La présente Convention s'applique également aux décisions judiciaires rendues dans les deux années qui précèdent la date de son entrée en vigueur ainsi qu'aux actes authentiques reçus dans ce délai.

Art. 14.

1. La présente Convention sera ratifiée. L'échange des instruments de ratification aura lieu à Bruxelles aussitôt que faire se pourra.

2. La présente Convention entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois suivant la date de l'échange des instruments de ratification.

3. La présente Convention est conclue pour une durée illimitée.

Chacun des deux Etats pourra la dénoncer au moyen d'une notification écrite adressée à l'autre Etat et qui produira effet un an après la date de son envoi.

2. De over te leggen stukken zijn van de formaliteit van legalisatie vrijgesteld.

Art. 9.

1. De uitvoerbaarverklaring wordt gegeven zowel voor de reeds verschuldigde als voor de verder te betalen uitkeringen tot levensonderhoud.

2. Rechterlijke beslissingen tot wijziging van het bedrag van een onderhoudsuitkering zullen erkend en uitgevoerd worden volgens de bepalingen van deze Overeenkomst.

Art. 10.

De authentieke stukken, uitvoerbaar op het grondgebied van een van de twee Staten, worden uitvoerbaar verklaard op het grondgebied van de andere door de rechterlijke autoriteit bevoegd volgens de wet van de Staat op het grondgebied waarvan de tenuitvoerlegging is gevraagd.

De rechterlijke autoriteit onderzoekt enkel of de stukken de voorwaarden vervullen welke noodzakelijk zijn voor hun echtheid op het grondgebied van de Staat waar zij ontvangen zijn en of de bepalingen waarvan de tenuitvoerlegging wordt vervolgd niet strijdig zijn met de openbare orde van de Staat op het grondgebied waarvan de uitvoerbaarverklaring wordt gevorderd.

Art. 11.

1. De partij die, in de Staat waaronder de rechterlijke autoriteit die de beslissing heeft gegeven ressorteert, tot de kosteloze rechtsbijstand is toegelaten, geniet deze bijstand ook in de procedure tot uitvoerbaarverklaring van de beslissing. De stukken waaruit blijkt dat deze partij tot kosteloze rechtsbijstand toegelaten werd, worden bij de vordering tot uitvoerbaarverklaring gevoegd.

2. Geen zekerheidstelling of depot onder welke benaming ook, kan, als waarborg voor de kosten van de rechtspleging, aan de partij die de uitvoerbaarverklaring vordert worden opgelegd uit hoofde van haar nationaliteit.

Art. 12.

De overeenkomstsluitende Staten verplichten zich ertoe de overmaking te vergemakkelijken van de gelden die wegens verplichtingen tot levensonderhoud zijn toegekend, alsmede van het bedrag van de kosten veroorzaakt door de rechtspleging tot uitvoerbaarverklaring.

Art. 13.

Deze Overeenkomst is eveneens van toepassing op rechterlijke beslissingen gegeven in de loop van de twee jaren die de inwerkingtreding ervan voorafgaan, alsmede op de authentieke akten die in dat tijdvak werden ontvangen.

Art. 14.

1. Deze Overeenkomst zal worden bekrachtigd. De bekrachtigingsoorkonden zullen zo spoedig mogelijk te Brussel worden uitgewisseld.

2. Deze Overeenkomst wordt van kracht de eerste dag van de tweede maand volgend op de datum van de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden.

3. Deze Overeenkomst is gesloten voor onbepaalde tijd.

Elk van beide Staten kan ze opzeggen door een schriftelijke betekening die aan de andere Staat is gericht en die een jaar na de dag van verzending gevolg zal hebben.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leur sceau.

FAIT à Bucarest, le 30 octobre 1979, en deux exemplaires originaux, chacun en français, en néerlandais et en roumain, les trois textes faisant également foi.

Pour le Royaume de Belgique :

J. BOUHA.

Pour la République Socialiste de Roumanie :

C. PACOSTE.

TE BLIJKE WAARVAN, de onderscheiden Gevolm..chtigden deze Overeenkomst hebben ondertekend en daaraan hun zegel hebben gehecht.

GEDAAN te Boekarest op 30 oktober 1979 in twee originele exemplaren, ieder in het Nederlands, in het Frans en in het Roemeens, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk België :

J. BOUHA.

Voor de Socialistische Republiek Roemenië :

C. PACOSTE.
